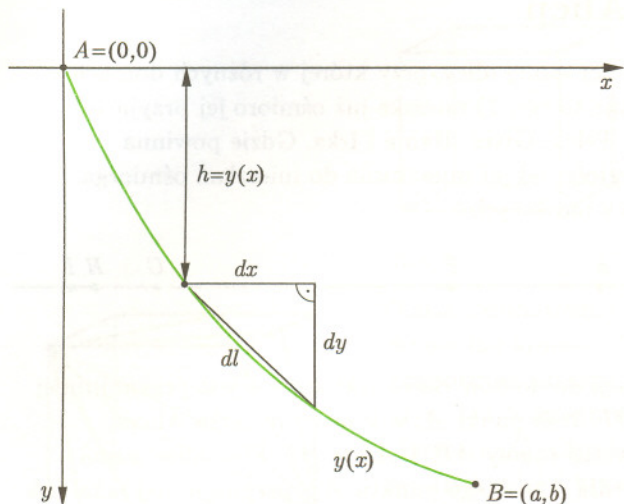


## Brachistochrona

Trzysta dwa lata temu, w czasopiśmie *Acta Eruditorum*, Jan Bernoulli zapytał, jaki kształt ma krzywa (od greckich *brachist* – najkrótszy i *chronos* – czas nazywana brachistochroną), po której ruch z punktu  $A$  do punktu  $B$  pod wpływem siły grawitacji trwa najkrócej.

Aby, podobnie jak sam Bernoulli, Newton, czy Leibniz, odpowiedzieć na powyższe pytanie, wprowadźmy układ współrzędnych tak, jak to pokazuje rysunek.



Czas, w jakim zsuwający się punkt pokonuje fragment krzywej o długości  $dl$ , jest równy  $\frac{dl}{v}$ . Mamy też  $dl = (1 + y'(x)^2)^{1/2} dx$ , a z zasady zachowania energii wynika, że  $mgh = \frac{1}{2}mv^2$ , czyli, przy oznaczeniach z rysunku, prędkość  $v$  spełnia w każdej chwili równanie  $v^2 = 2gy(x)$ . Całkowany czas ruchu wzdłuż krzywej  $y(x)$  to całka  $\int \frac{dl}{v}$ , a zatem ostatecznie

$$(1) \quad T[y] = \int_0^a f(y(x), y'(x)) dx,$$

gdzie  $f(y, y') = \frac{1}{\sqrt{2g}} \left( \frac{1 + y'^2}{y} \right)^{1/2}$ . Zagadnienie brachistochrony polega więc na znalezieniu takiej funkcji różniczkowalnej  $y : [0, a] \rightarrow \mathbb{R}$ , spełniającej warunki  $y(0) = 0$ ,  $y(a) = b$ , dla której całka  $T[y]$  ma najmniejszą wartość. Oto szkic rozwiązania.

**Krok 1: równanie Eulera-Lagrange'a.** Warunek konieczny na to, by funkcja  $y$  była minimum funkcjonału  $T$ , ma postać

$$(2) \quad \frac{\partial f}{\partial y} - \frac{d}{dx} \left( \frac{\partial f}{\partial y'} \right) = 0.$$

Dowód tego faktu można znaleźć w dowolnym podręczniku rachunku wariacyjnego.

Równanie (2) jest równaniem różniczkowym zwyczajnym drugiego rzędu. Jego postać zależy od funkcji  $f$ ; w naszej sytuacji, dla  $f(y, y') = \text{const} \cdot \sqrt{(1 + y'^2)/y}$ , jest to dość paskudne równanie nieliniowe. Żeby niepotrzebnie nie straszyć

Czytelników, nie będziemy go w ogóle wypisywać.

**Krok 2: pierwsze całkowanie.** Gdy funkcja  $f$  nie zależy w jawny sposób od  $x$ , to wówczas równanie Eulera-Lagrange'a można natychmiast jeden raz scałkować i zamiast (2) napisać

$$(3) \quad f - y' \frac{\partial f}{\partial y'} = \text{const}.$$

(Różniczkując lewą stronę powyższego równania względem  $x$ , dostajemy lewą stronę równania (2) pomnożoną przez  $y'$ .) Po mechanicznym obliczeniu pochodnej  $f$  względem zmiennej  $y'$  i doprowadzeniu równania do najprostszej postaci otrzymamy

$$(4) \quad y(1 + y'^2) = c.$$

**Krok 3: drugie całkowanie.** Równanie (4) można już brutalnie scałkować. Żeby się nadmiernie nie męczyć, dokonamy podstawienia  $y' = \text{tg } \theta$  (Czytelnik zechce się zastanowić, jaki jest jego sens geometryczny). Wówczas  $1 + y'^2 = 1 + \text{tg}^2 \theta = 1/\cos^2 \theta$ , a zatem mamy  $y = c \cos^2 \theta$ . Obie strony tej równości zróżniczkujemy teraz względem zmiennej  $x$  – po to, by również  $x$  wyrazić jako funkcję  $\theta$ . Dostaniemy

$$\text{tg } \theta = y' = -2c\theta' \cos \theta \sin \theta.$$

Ponieważ  $2 \cos^2 \theta = 1 + \cos 2\theta$ , więc

$$1 = -2c\theta' \cos^2 \theta = -c(1 + \cos 2\theta)\theta'.$$

Zatem,  $x + c_1 = -c(\theta + \frac{1}{2} \sin 2\theta)$ . Otrzymane równania, po podstawieniu  $\alpha = \pi - 2\theta$ , mają postać

$$2y = c(1 - \cos \alpha),$$

$$2(x + c_2) = c(\alpha - \sin \alpha)$$

i są parametrycznymi równaniami cykloidy, krzywej, którą zakreśla punkt okręgu toczącego się bez poślizgu po prostej.

Na razie wykonaliśmy taką mniej więcej pracę umysłową, jak uczeń, którego zapytano o minima lokalne funkcji  $g(x) = x^3$ , a on z radością odpowiada: *pochodna tej funkcji,  $g'(x) = 3x^2$ , znika dla  $x = 0$ , więc tam właśnie jest minimum.* Sprawdzenie, że funkcjonał  $T$  w ogóle przyjmuje najmniejszą wartość, wymaga jednak wiedzy z zakresu analizy funkcjonalnej; nie będziemy go więc tu Czytelnikom prezentować.

Na zakończenie warto powiedzieć, że zadanie Jana Bernoulliego o brachistochronie to początek rachunku wariacyjnego, bogatej gałęzi matematyki, która w dwudziestym wieku przeżywa burzliwą drugą młodość, po części ze względu na zastosowania w fizyce (np. cząstek elementarnych), a po części z powodów czysto matematycznych. Głębsze wnikanie w tę historię może być raczej motywem długich intymnych kontaktów z nauką niż tematem krótkiego artykułu w *Delcie*.

P.S.